

[Guldberg.]

det synspunkt, som forslagsstillerne kommer med her. Det er vel egentlig det, der er det afslørende, og det er i og for sig dér, vi kommer til, at når man så stærkt afviser at gå ind på denne tanke, er det ikke de praktiske grunde, der gør det.

Hr. Erik Andersen (Fr.borg. amt) henviser til spørgsmålet om begunstigelse af kapitalejere som den anden argumentation. Det er igen et spørgsmål om, hvordan man udtrykker det. Forholdet er jo det, at man kan kalde det en begunstigelse af kapitalejere, hvis man indfører en regel, der kommer til at beskytte dem mod en faktisk konfiskation af deres huse. Hvis man forudsætter, det er rigtigt, de skal konfiskeres efterhånden af ejendomsskatter, af opvurderinger og ekstra indkomstskatter på grund af lejeværdien, så er det selvfølgelig en begunstigelse af dem, hvis de kan slippe for det. Igen må jeg henvide til, at hvis man vil behandle dette bare nogenlunde logisk, kommer man til at erkende, at overalt, hvor man møder folk med de små indtægter, mennesker, som har siddet i huse, de har betalt ud til — man bruger pensionisterne som eksempel, men man kunne jo lige så godt bruge alle mulige andre — dér viser det sig, at det nuværende system, sådan som det har udviklet sig på grund af kursudviklingen og meget andet, simpelt hen ikke kan anvendes. Og så siger man bare, at man må gøre noget for dem, men det viser jo, at systemet er uretfærdigt. Derfor var det en fornuftig indledning til en forhandling om disse ting på længere sigt, at man også lige hørte på os i denne sag.

Gudme: Jeg er enig med hr. Guldberg om, at det er en fornuftig indledning til en forhandling, og jeg synes også, vi skal forhandle om dette forslag.

Det lød ikke rigtig til, at finansministeren var særlig lysten i så henseende. Han talte igen om den skattemæssige fidus, og jeg må indrømme, at jeg forstår ikke rigtig denne betragtning. Finansministeren og jeg var jo enige om, at hvis man går over til at anvende et andet princip, som medfører lavere ejendomsværdier generelt, vil man nok også fastsætte ejendomsskatter med en højere procent, og når man fastsætter lejeværdi, så gør man det nok også med en højere procent. Og selv om dette kommer til anven-

delse ved 15. alm. vurdering, som finder sted fra 1. april næste år, vil man da også kunne nå at få gennemført de højere procenter for ejendomsskatterne med virkning for disse værdiansættelser, og det samme gælder lejeværdien — det hænger sammen med den boligløsning, som vi jo gerne skulle have, og som hr. Maigaard var inde på — men begge dele vil kunne blive gennemført sådan, at det får virkning på de vurderingsresultater, som generelt må forventes at blive lavere efter gennemførelsen af forslagsstillernes forslag, men det kan man jo som sagt så med en gradmåler tilpasse. Det, der derimod er fordelene ved kontantvurderingerne, det, der er det regulære i det sigte, som jeg også tror at forslagsstillerne i hvert fald for størstedelens vedkommende har, er dette, at man kan få en forskydning imellem de enkelte ejendomme, sådan at de individuelt bliver vurderet mere regulært, sådan at vi kan undgå det, som vi kommer ud for i dag, nemlig at ejendomme, hvor der er præsteret en meget lav udbetaling, og hvor der er en kæmpehøj prioritering, bliver vurderet for højt i forhold til deres værdi, mens omvendt de ejendomme, hvor der er præsteret en stor udbetaling, og hvor der ikke er ret meget prioritetsgæld, bliver vurderet for lavt. Fordelen ved dette forslag skulle være, at man kunne få en ensartethed, sådan at den samme vare havde nogenlunde den samme værdi, uden at man fik forskydninger ved hjælp af for lave eller for høje udbetalinger. Det er det regulære sigte i lovforslaget, og derfor synes jeg, at vi skulle snakke fornuftigt om det i udvalget.

Til hr. Maigaard har jeg kun den enkelte bemærkning, at hvis han vil tale om eller til mig, så må han vældig gerne anvende mit eget navn.

Maigaard: Hr. Guldberg har sagt én ting, som jeg fuldt og helt kan tilslutte mig, og det er, at hans forslag øjensynlig er helt uden interesse, for sagen er jo den, at vi inden sankt Hans skal have lagt i alt fald grundridset i en langsigtet boligpolitik, og når det ligger sådan, er det urimeligt at starte op, som hr. Guldberg gør. Derfor synes jeg ikke, at man skal interessere sig — for nu at bruge hr. Guldbergs udtryk — for finansministerens store kortege, for hvis der er noget, der er stort i denne sag, så er det